

# **ИЛЯ ИЛФ, ЕВГЕНИЙ ПЕТРОВ ПОЛУПЕТУХОВЩИНА**

Превод от руски: Лиляна Минкова, Миряна Башева, 1979

[chitanka.info](http://chitanka.info)

От време на време, но все пак не по-рядко от веднъж месечно, театралната общественост надава диви вопли:

— Трябва да се обнови съветската естрада!

— Време е да се сложи край!

— Вън!

Всички знаят за кого се отнася това „вън!“ и на какво е „време да се сложи край!“.

— Време е, време е! — възклихват директорите и режисьорите на театрите на късите жанрове.

— Ох, отдавна е време — въздишат актьорите от тези театри.

— По-скоро, час по-скоро — вън! — стене Главизкуство.

Взема се решение да се пристъпи незабавно, неотложно, ударно към обновяване на съветската естрада и да се сложи край на полупетуховщината.

За всички е ясно какво значи полупетуховщина.

Изчадие на съветската естрада, авторът на всевъзможна халтура Полупетухов наводнил пазара с блудкави романи („Пещ доменна в дъжда пламтеше, а ти замина с бял файтон“), със скечове („Съветският служащ под канапето“), със селски частушки („Моят мил не е глупак, качи се на акация. Аз пък от универмаг ще купя облигация“), в ревюта („Кажете! А!“), с оперети („По вълните на самокритиката“) и пр. и пр.

Разбира се, Сандро Полупетухов не е единственият автор на всичко това, освен него пишат и Борис Аммиаков, Луврие, Леонид Кегелбан, Леонид Трепетовски и Артур Иванов.

Но всички те са от школата на Сандро и всички деяния на гореспоменатите лица носят името полупетуховщина.

Наистина полупетуховщината е отвратителна и пошла. Романсите, ревютата, частушките, оперетите и скечовете са ужасни.

Тъй че желанието на театралната общественост да бъде обновена естрадата може само да се приветствува.

Обновяването на естрадата започва обикновено със свикването на разширено, свръх общо събрание на заинтересуваните лица.

Поканват се осемстотин шестдесет и двама писатели, деветдесет поети, петстотин и един критика, близо хиляда и петстотин композитори, администратори и млади дарования.

— Не са ли много? — пита загрижено отговорното лице.

— Е как ще са много! Поканили сме общо не повече от три хиляди души. Значи, ще дойдат пет-шест души. То повече не ни и трябва. Ще създадем могъща драмгрупа, ще я разделим на подгрупи и нека работят.

И наистина, в определения ден и час в сградата на цирка, където мирише на дресирани магаренца и умни коне, горе, в канцеларията, се открива великото заседание.

Пръв идва младият Артур Иванов в палто с яка от маймунска кожа. След него нахълтват двамата Леонидовци, от които единият Трепетовски, а другият Кегелбан. След Луврие и Борис Аммиаков се появява и самият Сандро Полупетухов.

Изразът на лицето му е много решителен и можете да не се съмнявате, че отлично се е подготвил за безпощадна борба с полупетуховщината.

— И тъй, другари — казва отговорлицето, — за съжаление далеч не всички поканени се отзоваха, но смятам, че можем да почнем съвещанието. Ще разрешите ли?

— Давай, давай! — казва Аммиаков. — Няма за кога. Крайно време е най-сетне да обновим.

— И аз това казвам — стене председателят. — Досега нашата работа не се водеше в необходимата насока. Ние изостанахме, ние затънахме...

Изобщо от думите на председателя може да се разбере, че в театъра вече се е реализирала диференциация, а естрадата безбожно изостава. Досега Луврие е писал ревютата си заедно с Артур Иванов, Леонид Трепетовски е работил с Борис Аммиаков, а Сандро Полупетухов — с помощта на Леонид Кегелбан.

— Необходимо е преустройство! — крещи председателят. — Ако Луврие започне да пише с Трепетовски, ако Сандро вземе за помощник Иванов, а Кегелбан — Аммиаков — естрадата несъмнено ще се обнови.

Всички се съгласяват с председателя. След седмица в папката на естрадата започват да постъпват обновени творби.

„Ти от файтона хвърли поглед вляво, където се издига стройна ВЕЦ“ (романс), „Радиото в чуждото легло“ (скетс), „Моят мил е идиот, страх го е от факта, той в колхоз не лее пот, нито сяда в трактор“ (колхозни частушки), „Не ме баламосвайте“ (ревю), „Фокс на полюса“

(оперета) и пр. и пр. За един месец всички се успокояват. Смята се, че естрадата е обновена.

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.